

JEDNO ŚWIĘTO W DWÓCH ODSŁONACH

UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH I DZIEŃ ZADUSZNY

W przededniu Uroczystości Wszystkich Świętych oraz liturgicznego wspomnienia Wszystkich Wiernych Zmarłych, czyli Dnia Zadusznego skierujmy nasze umysły i zwróćmy nasze serca w stronę świata nadprzyrodzonego, świata Bożego, który za sprawą Syna Bożego Jezusa Chrystusa został nam objawiony i przyobiecany tym wszystkim, którzy Mu uwierzyli, w Nim złożyli swoją nadzieję i żyli Jego miłością.

Uroczystość Wszystkich Świętych mówi o zwycięstwie Chrystusowej miłości. Ona bowiem tym wszystkim, którzy w nią uwierzyli, daje życie wieczne. Jak pisał św. Jan w Apokalipsie, w niebiańskim Jeruzalem słudzy Baranka *„będą oglądać Jego oblicze, a imię Jego - na ich czołach. I [odtąd] już nocy nie będzie. A nie potrzeba im światła lampy i światła słońca, bo Pan Bóg będzie świecił nad nimi i będą królować na wieki wieków”* (Ap 22, 3b-5).

Zapowiedzią niebiańskiej uczyty i w jakiejś mierze już jej urzeczywistnieniem jest Msza Św. Dlatego też zwłaszcza w uroczystość Wszystkich Świętych niech nas nie zabraknie na Eucharystii. Sama obecność tylko na cmentarzu żadną miarą nie wystarcza. W tym dniu konieczny jest nasz udział we Mszy Św., podczas której celebруем tajemnicę Chrystusa - Tego, *„Który jest, Który był i Który przychodzi”* (Ap 1,4b).

W uroczystość Wszystkich Świętych pragniemy uczcić nieznaną nam w większości z imienia i nazwiska ogromną rzeszę ludzi cieszących się już szczęściem wiecznym w niebie, a poprzez nich chcemy uwielbić samego Boga, który *„jest źródłem wszelkiej świętości”*. Oczywiście, w pierwszym rzędzie pragniemy uczcić Najświętszą Maryję Pannę, św. Józefa, św. Jana Chrzciciela, Apostołów, naszych świętych Patronów, a także wielu innych znanych nam Świętych, a wśród nich św. Jana Pawła II i bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego.

Warto zaznaczyć, że kult świętych zaczął się już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa od czci oddawanej męczennikom, wyrażającej się poprzez nawiedzanie ich grobów w dniu ich *„narodzin dla nieba”*, czyli w rocznicę śmierci.

Sama uroczystość Wszystkich Świętych nabrała jeszcze większego znaczenia za czasów Papieża Bonifacego IV, który w 608 r. przejął w Rzymie pogański Panteon, czyli świątynię poświęconą wszystkim bogom, i zamienił go na istniejący do dziś kościół Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Męczenników. Około roku 800 w dniu 1 listopada w Irlandii i Bawarii

obchodzono wspomnienie Wszystkich Świętych. W roku 935 Papież Jan XI rozszerzył je na cały Kościół.

Natomiast w dniu 2 listopada Kościół obchodzi wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. W polskiej tradycji ten dzień jest nazywany Dniem Zadusznym. Także on ma swoją długą historię, ponieważ już w 998 r. św. Odylon, opat benedyktynów w Cluny we Francji, zarządził modlitwy za dusze wszystkich zmarłych. W XIII w. zwyczaj ten był powszechny w całym Kościele,

W Dniu Zadusznym wspomina się zmarłych pokutujących za grzechy w czyśćcu. Chodzi więc o tych zmarłych, którzy nie mogą wejść do nieba, ponieważ mają jeszcze pewne długi do spłacenia Bożej sprawiedliwości. Prawdę o istnieniu czyśćca Kościół ogłosił jako dogmat najpierw na Soborze w Lyonie w 1274 r., a następnie na Soborze Trydenckim (1545-1563). Orzeczono wtedy, że duszom cierpiącym w czyśćcu można pomóc poprzez modlitwy i ofiarowane w ich intencji odpusty.

Zarówno uroczystość Wszystkich Świętych, jak i Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych są liturgicznym wyrażeniem prawd wiary zawartych w Składzie Apostolskim: *„Wierzę... w świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny”*.

Prawdy te, od samego początku głoszone przez chrześcijan, spotykały się z ogromnym oporem ze strony pogan. Świat pogański wolał okrutnie prześladować chrześcijan niż przyjąć prawdę o Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym, który wszystkim ludziom przyniósł nadzieję życia wiecznego. Dopiero słynny edykt mediolański cesarza Konstantyna Wielkiego z 313 r. pozwolił chrześcijanom wyjść z katakumb i otwarcie głosić Ewangelię życia.

Natomiast wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych wzywa nas do pamięci o naszych zmarłych. Pamięć ta przybiera szczególny kształt miłości solidarnej, ponieważ każe nam wspomagać dusze cierpiące w czyśćcu. Możemy to uczynić poprzez modlitwę, Msze Św. zamówione w intencji naszych drogich zmarłych, poprzez możliwość zyskania dla nich odpustu zupełnego za nawiedzenie cmentarzy w ciągu ośmiu dni po uroczystości Wszystkich Świętych, a także poprzez tradycyjne w tym listopadowym okresie wypominki.

Do tych różnych form naszej bratniej, solidarnej pamięci i miłości z duszami przebywającymi w czyśćcu wszystkich Was, Drodzy Siostry i Bracia, serdecznie zachęcam i o tę pamięć oraz miłość okazywaną naszym drogim zmarłym Was proszę.

31.10.2021 – Ks. Alfred Michalik - emeryt